

L'invent nadalenc

Text: Dulce Victoria Pérez Rumoroso

Il·lustracions: Guillem Escriche

El Senyor Eduard era un poderós empresari d'uns famosos grans magatzems. En el seu afany per innovar i guanyar encara més diners dels que ja tenia, va començar a pensar quin nou producte podria vendre aquestes festes de Nadal. Volia inventar alguna cosa mai vista, alguna cosa que li permetés omplir les seves galeries de compradors.

Dedicava hores a discórrer què podria vendre, però no se li acudia res de nou: -Un arbre de Nadal d'or?... No, seria massa car...- pensava- garlandes que il·luminin en la foscor? Un ninot de neu que cobri vida?... Un Pare Noel que netegi la casa?

No parava de pensar i pensar fins que un dia, en plena nit mentre dormia, va tenir una revelació. Va despertar sobresaltat i cridant d'alegria:

-Ja ho tinc! Genial! Per fi sé el que em farà més ric aquest nadal! - Entusiasmada es va aixecar del llit d'un salt, va prendre la seva llibreta de notes i va començar a escriure i dibuixar la idea que havia tingut en el seu somni perquè no se li oblidés.

Era encara de nit, però estava tan eufòrica que no podia dormir. En silenci per no despertar els seus fills ni la seva dona, va agafar el seu abric i el seu barret i es va dirigir als seus grans magatzems per començar a treballar en el seu projecte. Estava molt alegre i entusiasmada.

Al migdia el seu invent ja estava llest, seria tot un èxit, pensava Eduard. El trauria al mercat un parell de setmanes abans de Nadal.

Va cridar a tots els seus empleats i la seva família per presentar-los amb orgull la seva nova creació. Tots estaven molt intrigats.

Eduard havia inventat un instrument perquè les persones no haguessin d'invertir temps en posar els ornaments nadalencs. Accionant un simple botó, la màquina desplejava l'arbre, col·locava les boles, les garlandes, els llums, l'estrella de la cúspide i altres ornaments típics. Així la gent no perdria el temps en aquests assumptes nadalencs, pensava l'empresari.

Però el seu invent va ser tot un fracàs econòmic. La gent no en va comprar ni un. L'Eduard estava molt trist, no comprenia què havia fallat. Fins llavors sempre havien tingut molt d'èxit, els seus innovadors productes. Creia que el seu invent seria tot un èxit i no obstant això va ser un veritable desastre. Tot el seu esforç i les seves esperances havien estat en va. Estava massa trist, la seva família mai l'havia vist així.

Aquest dia va decidir anar-se'n a casa caminant, amb pas malenconiós i serè. Quan va arribar, tots dormien menys la seva filla petita, l'Andrea, que esperava afectuosa la seva arribada. L'Eduard va obrir la porta amb sigil per no despertar els seus, però la seva petita va córrer als seus braços.

-Hauries d'estar adormida, petita meva- va dir l'empresari amb gest cansat.

- Papa- va començar la nena- sé que estàs molt trist i això no m'agrada. Tu ets el millor empresari del món, les teves invencions són les millors i tots els clients volen comprar a la teva galeria. Tots estem molt orgullosos de tu.

- Ja ho sé, filla meva, però aquest cop he fracassat- va afegir l'Eduard.

- No és cert, papa- va contestar la petita- el teu nou producte no ha agradat i el motiu és evident.

Ah sí? Quin és? -va preguntar el pare intrigat per conèixer la resposta de la seva filla.

- Molt senzill, a les persones ens agrada posar l'arbre de Nadal en companyia dels nostres éssers estimats. És una excusa per reunir-nos, berenar i compartir moments i records que perduraran en els nostres cors. Per això, si una màquina ens estalviés aquests moments, ens trauria vida i felicitat. Ho entens ara, papa?

L'Eduard no va tenir paraules per respondre a la seva petita. Es va quedar més pensatiu del que ja estava. Va acompanyar l'Andrea a la seva habitació, la va acotxar i li va fer un petó. Aquesta nit l'empresari tampoc dormiria.

A primera hora del matí Eduard va anar ben d'hora als seus grans magatzems. Es va desfer per complet de totes les màquines que havia creat i va penjar a la porta el cartell de "tancat". Va comprar l'arbre de Nadal més gran del mercat i es va dirigir a la plaça del poble amb ell. Des d'allà va cridar tots els veïns, els seus empleats i per descomptat la seva família. La gent va acostar-s'hi estranyada. L'empresari aviat es va veure envoltat per la multitud. Tots el miraven i esperaven en silenci que l'Eduard parlés.

-Amics, vull donar-vos les gràcies per venir i voldria dir-vos que m'he equivocat. Volia ser encara més ric i els diners em van encegar. Però gràcies a un cor tan pur i net d'avarícia com el d'una nena, vaig poder comprendre el meu error. Els diners no ho són tot, però la companyia dels nostres estimats sí, i no ho podem canviar per res, així que...

Guarnim tots junts el nostre arbre nadalenc! -va dir finalment l'empresari.

Tots els ciutadans que eren allà van riure i aplaudir les seves paraules. Junts van adornar el gegantí arbre nadalenc que l'Eduard havia posat a la plaça. Van compartir uns moments feliços que quedarien gravats per sempre en els seus records i en els seus cors.

Fi

FAROS

*La guia de la salut i el
benestar per als teus fills*

Els contes de l'àvia és un recopilació de contes que l'Observatori de la Infància i l'Adolescència FAROS ofereix a la seva plataforma digital (<http://faros.hsjdbcn.org/>) per fomentar la lectura i difondre valors i hàbits saludables en la població infantil.

FAROS és un projecte impulsat per l'Hospital Sant Joan de Déu amb l'objectiu de promoure la salut infantil i difondre coneixements de qualitat i d'actualitat en aquest àmbit.

SJD

Sant Joan de Déu
Barcelona · Hospital